

Dia-show.

Doel: Inspiratie zoeken in anderen. Een verhaal bouwen door blinde aanboden een plek te geven.

Aantal spelers: 4: een presentator en de rest speelt de ‘dia’s’.

Vorm: Dia-show over een expertise. De presentator vertelt over zijn expertise en heeft daarbij een aantal dia’s te vertonen. De verteller kondigt een dia aan door bijvoorbeeld: “... en wat je dan ziet, daar heb ik een dia van. (langzaam:) Eén (licht gaat uit) – twee – drie klik! (licht aan)”. In de drie tellen zetten de overige spelers zich in een **lieft willekeurige** positie en blijven zo stilstaan. De verteller doet net alsof het zo ontstane tableau vivant precies de dia is die hij wilde hebben en legt uit wat je ziet. **Hij maakt een verhaal en laat zich daarbij volkomen inspireren door wat hij in de dia ziet.** Hij blijft ook tijdens het vertellen naar de dia kijken, er nieuwe dingen in zien, en zijn verhaal daardoor leiden. Pas als alle elementen in het plaatje verklaard zijn, roept hij de volgende dia op. De verteller laat zich door de dia’s leiden, niet (of nauwelijks) andersom!

Vraag aan publiek: een expertise, bijvoorbeeld waslijnen, formule 1 of neuspeuteren.

Tips:

- Wil niet alles direct verklaard hebben. Durf het niet te weten. Neem de tijd totdat je iets ziet waar je iets mee kan en begin daarmee. De rest van de dia zal later vanzelf in het plaatje passen.
- Het hoeft niet precies te kloppen, dat is zelfs saai. Gebruik je eerste impulsen, denk niet te lang na.
- Zoek het abstracte op. Vraag om dia’s met komkommers, bacteriën in een oor of een Chinese muiltjesfabriek. Liever dan situaties met mensen. Daar komen veel leukere dingen uit.
- De verteller kan het beste een kleine, open (niet-concrete) aankondiging geven van wat er op de volgende dia te zien moet zijn: “wat er in september op IJsland altijd met komkommers gebeurt, dat zie je op de volgende dia”. Liever niet: “hoe men op IJsland komkommers snijdt met scheermesjes, zie je op de volgende dia”. Dan gaan de diamensen dat uitbeelden, dat is niet de bedoeling.
- Als je niets “ziet” in een dia, zeg dan “o, deze dia zit op zijn kop. Ik zal hem even omkeren. 1-2-3 klik” of: “oeps dit is een dia van mijn vrouw, ik snap niet hoe die er tussen is gekomen.” etc.
- Dia-mensen: *elke* houding is goed! Maar het is leuk als het lukt binnen drie tellen *samen* een plaatje te maken. Sta echter stil zodra het licht aangaat.

De grootste valkuilen (waardoor de vorm al snel niet meer leuk is):

- Te weinig enthousiasme/energie (meestal omdat je twijfelt) bij het vertellen waardoor het gaat slepen en je er zelf ook niet in lijkt te geloven. Het verhaal komt vanzelf – als je maar hoog inzet.
- Te weinig naar de dia kijken! Ook tijdens het vertellen inspireert de dia!
- Te illustratieve dia’s, te weinig willekeur. Mensen vaste rollen geven.
- Te weinig abstractie door de verteller
- Te veel nadenken tot het klopt.
- De 1 – 2 – 3 – klik niet zorgvuldig (langzaam) waardoor het een rommeltje wordt
- Negeren van mensen in de dia die niet in je verhaaltje passen.

Af te raden variaties:

- Het kan ook om vakantie dia’s gaan, maar doe dat pas als je de expertvorm goed onder de knie hebt. Vraag dan bijvoorbeeld om een vakantie locatie. Valkuil: de verklaring van de dia’s blijft dan meestal erg concreet, met telkens dezelfde personen. Niet zo leuk. Zoek het abstracte op!

En natuurlijk, zoals bij elke vorm:

Heb lol. Accepteer wat de ander aanbiedt. Bezorg de ander(en) een goede tijd! Laat de vorm natuurlijk faliekant mislopen als die misloopt. Heb lol in het nog veel slechter maken van een slechte scène! Hou je nooit krampachtig vast aan een vorm. Gooi d’r in wat voor de hand ligt, al past dat eigenlijk niet. Bezorg je medespelers een plezierige tijd!